

Euroopan unionin virallinen lehti

C 216

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

16. kesäkuuta 2016

Sisältö

III *Valmistavat säädökset*

Euroopan keskuspankki

2016/C 216/01	Euroopan keskuspankin lausunto, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2016, ehdotuksesta neuvoston päätökseksi toimenpiteistä euroalueen yhtenäisen edustuksen asteittaiseksi aikaansaamiseksi Kansainvälisessä valuuttarahastossa (CON/2016/22)	1
---------------	---	---

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2016/C 216/02	Euron kurssi	5
---------------	--------------------	---

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2016/C 216/03	Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY (kaasudirektiivin) 10 artiklan 2 kohdan nojalla annettu Irlannin hallituksen ilmoitus yrityksen Gas Networks Ireland nimeämisestä siirtoverkonhaltijaksi Irlannissa	6
---------------	---	---

FI

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

EFTAn tuomioistuin

2016/C 216/04	EFTAn valvontaviranomaisen 23 päivänä lokakuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne (Asia E-25/15)	7
2016/C 216/05	EFTAn valvontaviranomaisen 16 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne (Asia E-30/15)	8
2016/C 216/06	EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne (Asia E-31/15)	9
2016/C 216/07	EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Liechtensteinin ruhtinaskuntaa vastaan nostama kanne (Asia E-32/15)	10
2016/C 216/08	EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne (Asia E-33/15)	11
2016/C 216/09	EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne (Asia E-34/15)	12
2016/C 216/10	EFTAn valvontaviranomaisen 22 päivänä joulukuuta 2015 Norjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne (Asia E-35/15)	13

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2016/C 216/11	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia M.8070 – Bancopopular-e / Assets of Barclays Bank) – Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	14
---------------	---	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 6 päivänä huhtikuuta 2016,

ehdotuksesta neuvoston päätökseksi toimenpiteistä euroalueen yhtenäisen edustuksen asteittaiseksi aikaansaamiseksi Kansainvälisessä valuuttarahastossa

(CON/2016/22)

(2016/C 216/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 30 päivänä lokakuuta 2015 neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta neuvoston päätökseksi toimenpiteistä euroalueen yhtenäisen edustuksen asteittaiseksi aikaansaamiseksi Kansainvälisessä valuuttarahastossa (jäljempänä "IMF" tai "rahasto") (jäljempänä "ehdotettu päätös")⁽¹⁾.

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (EUT-sopimus) 138 artiklaan, jonka mukaan neuvosto voi komission ehdotuksesta ja EKP:tä kuultuaan hyväksyä aiheelliset toimenpiteet yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä rahalaitoksissa ja konferensseissa. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Yleiset huomautukset

- 1.1 Ehdotettu päätös pohjautuu viiden presidentin raporttiin⁽²⁾, jonka mukaan talous- ja rahaliiton (EMU) ulkoista edustusta pitäisi yhdistää entistä enemmän EMU:n kehittyessä kohti talous-, rahoitus- ja fiskaaliunionia. EKP kannattaa euroalueen ulkoisen edustuksen vahvistamista IMF:ssä koskevaa tavoitetta, johon liittyvä päätavoite on yhden tai useamman sellaisen maaryhmän muodostaminen, johon kuuluu ainoastaan euroalueen jäsenvaltioita.
- 1.2 EKP kannattaa vahvasti ehdotetun päätöksen 4 ja 9 artiklassa tarkoitettua euroalueen politiikan koordinoinnin vahvistamista. Tällainen koordinointi on välttämätön yhdistettyä ulkoista edustusta koskevan tavoitteen saavuttamiseksi. Koordinointia on viime vuosina parannettu, mutta sitä on edelleen vahvistettava ja edistettävä siten, että se saadaan viime vuosina jo vahvistetun euroalueen talouden ohjausjärjestelmän ja viiden puheenjohtajan raportissa edellytetyn tiiviimmän yhdentymisen edellyttämälle tasolle.
- 1.3 EKP korostaa, että euroalueen yhtenäisen ja tehokkaan edustuksen saavuttamisen kannalta ratkaisevaa on, että kaikki osapuolet kunnioittavat vilpittömän yhteistyön periaatetta täysimääräisesti. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (EU-sopimus) 4 artiklan 3 kohdan mukaan unioni ja jäsenvaltiot kunnioittavat ja avustavat toisiaan EU-sopimuksesta ja EUT-sopimuksesta (jäljempänä yhteisesti "perussopimukset") johtuvia tehtäviä täyttäessään. Tämä periaate velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, joilla voidaan varmistaa perussopimuksista ja unionin toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttyminen, ja pidättäytymään kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin tavoitteiden toteutumisen. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohta velvoittaa unionin toimielimet tekemään keskenään vilpittömää yhteistyötä.
- 1.4 EKP panee merkille, että ehdotetulla päätöksellä pyritään euroalueen edustuksen yhtenäistämiseen unionin lainsäädännön mukaisesti muuttamatta IMF:n sopimusartikloihin⁽³⁾ perustuvaa IMF:n maakohtaista jäsenyysrakennetta. Euroalueen täysin yhtenäinen edustus IMF:ssä näyttäisi edellyttävän IMF:n sopimusartiklojen muuttamista siten, että unionin/euroalueen kaltaisen ylikansalliset organisaatiot voisivat olla IMF:n jäseniä. EKP panee merkille, että ehdotetulla asetuksella ei pyritä tällaiseen uudistukseen. Tästä syystä euroalueen yhtenäinen edustus IMF:ssä on mahdollinen vain sellaisissa kysymyksissä, joiden osalta toimivalta on siirretty unionille.

⁽¹⁾ COM(2015) 603 final.

⁽²⁾ Ks. Viiden puheenjohtajan raportti "Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely", 22. kesäkuuta 2015, saatavilla www.ec.europa.eu

⁽³⁾ IMF:n sopimusartiklojen II ja III artikla.

- 1.5 EKP toteaa, että maakohtaiseen jäsenyyteen perustuvassa IMF:n jäsenyyssrakenteessa eurojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKP) kansallisilla keskuspankeilla on keskeinen rooli valtioidensa edustamisessa IMF:ssä. IMF:n sopimusartiklojen ⁽¹⁾ V artiklan 1 kohdan mukaan kunkin jäsenmaan on nimettävä laitokset, joiden välityksellä se on yhteydessä rahastoon. Useimmissa euroalueen jäsenvaltioissa kansalliset keskuspankit on nimetty tällaisiksi laitoksiksi ⁽²⁾. Lisäksi kansalliset keskuspankit ovat tärkeässä asemassa jäsenvaltioidensa edustamisessa IMF:n päätöksentekoaikavälissä. Useimmissa euroalueen maissa ⁽³⁾ kansallisen keskuspankin pääjohtaja toimii oman valtionsa kuvernöörinä IMF:n hallintoneuvostossa. Eräissä muissa jäsenvaltioissa kansallisen keskuspankin pääjohtaja toimii IMF:n hallintoneuvoston varakuvernöörinä. Lisäksi kansallisen keskuspankin pääjohtaja toimii useasti Kansainvälisen valuutta- ja rahoituskomitean varajäsenenä. Lisäksi moni kansallinen keskuspankki osallistuu IMF:n johtokunnan (vara)jäsenien valintaan, ja joissakin tapauksessa valinnan tekee kansallinen keskuspankki.

IMF:n sopimusartiklojen mukaisesti ⁽⁴⁾ jokainen euroalueen jäsenmaa määrää keskuspankkinsa koko rahaston hallussa olevan valuuttavarantonsa talletuspaikaksi. Lisäksi eurojärjestelmän kansalliset keskuspankit hallinnoivat ja hoitavat IMF:n erityisnostotilin ⁽⁵⁾ osanottajina oleville valtioille osoitettuja erityisiä nosto-oikeuksia ja osallistuvat erityisiä nosto-oikeuksia koskeviin vapaaehtoisin liiketoimiin. Lisäksi kansalliset keskuspankit osallistuvat IMF:n rahoitustaloustoimisuunnitelmaan, suorittavat valtionsa puolesta IMF:n jäsenyyden edellytyksenä olevat jäsenosuuksien merkinnät ja tarjoavat tarvittaessa IMF:lle kahdenvälisiä vapaaehtoisia luottolimiittejä sekä GAB-järjestelyjen (General Arrangements to Borrow) että NAB-järjestelyjen (New Arrangements to Borrow) puitteissa.

- 1.6 Unionin oikeuden näkövinkkelistä perussopimuksissa on tunnustettu kansallisten keskuspankkien ja EKP:n keskeinen rooli suhteessa IMF:ään. Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännön (jäljempänä *EKP:n perussääntö*) mukaan EKP ja kansalliset keskuspankit voivat tarvittaessa luoda suhteita kansainvälisiin järjestöihin ja suorittaa kaikenlaisia pankkitoimia kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, mukaan luettuina otto- ja antolainaus ⁽⁶⁾. Kansalliset keskuspankit saavat suorittaa toimia kansainvälisiin järjestöihin kohdistuvien velvoitteidensa täyttämiseksi ⁽⁷⁾. EKP voi pitää hallussaan ja hoitaa Kansainvälisen valuuttarahaston varanto-osuuksia ja erityisiä nosto-oikeuksia ja huolehtia näiden varojen yhdistämisestä ⁽⁸⁾. IMF:n johtokunta on IMF:n sopimusartiklojen mukaisesti määrännyt EKP:n erityisten nosto-oikeuksien haltijaksi ⁽⁹⁾.
- 1.7 EKP:n käsityksen mukaan ehdotetulla päätöksellä ei ole tarkoitus muuttaa järjestelyjä, jotka euroalueen jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön sen varmistamiseksi, että kukin jäsenvaltio voi toteuttaa IMF:n jäsenyyteen liittyvät oikeutensa ja velvoitteensa. Näissä puitteissa EKP antaa tukensa neuvoston pyrkimyksille varmistaa euroalueen yhtenäisen edustus kaikissa IMF:n elimissä ja EKP on myös omalta osaltaan valmis toimimaan eurojärjestelmän yhtenäisessä edustuksessa neuvoston päätöksen mukaisesti. Kun EUT-sopimuksen 138 artiklaa käytetään oikeusperustana, on aina otettava huomioon, että tämän artiklan soveltamisala ulottuu vain niihin aloihin, joiden osalta toimivalta on siirretty unionille ja että EKP ja kansalliset keskuspankit käyttävät niille EUT-sopimuksessa ja EKP:n perussäännössä annettuja erityisiä toimivaltuuksia riippumattomasti ⁽¹⁰⁾.

2. Erityiset huomautukset

2.1 Eurojärjestelmän riippumattomuus

- 2.1.1 Edellä todetun mukaisesti euroalueen yhtenäistä edustusta IMF:ssä koskevan tavoitteen toteuttamisessa on kunnioitettava eurojärjestelmän toimivaltuuksia, erityisesti EUT-sopimuksen 127 artiklan mukaisia toimivaltuuksia, sekä

⁽¹⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen V artiklan 1 osasto, jossa säädetään, että kukin jäsenvaltio on yhteydessä rahaston kanssa ainoastaan valtiovarainministeriönsä, keskuspankkinsa, vakauttamisrahastonsa tai muun sellaisen finanssiviranomaisen välityksellä, ja rahasto puolestaan välittää liikettä vain näiden kanssa tai kautta.

⁽²⁾ Ks. esim. Itävalta; Itävallan jäsenosuuden IMF:ssä korottamisesta ja koko jäsenosuuden maksamisesta Oesterreichische Nationalbankin toimesta 23 päivänä kesäkuuta 1971 annetun liittovaltion lain 1 ja 2 §, BGBl No. 309/1971; Saksa IMF:n sopimusartikloista, 9 päivänä tammikuuta 1978, annetun lain (BGBl. 1978 II p. 13) sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä elokuuta 2015 annetun asetuksen (BGBl. I s. 1474) 298 artiklalla; Suomi: 1978 II p. 13) as amended by Article 298 of the Regulation of 31 August 2015 (BGBl. I p. 1474); Finland: Kansainvälistä Valuuttarahastoa koskevan sopimuksen eräiden muutosten hyväksymisestä annetun lain (68/1977) 2 §; Slovenia Slovenian tasavallan jäsenyydestä Kansainvälisessä valuuttarahastossa annetun lain 4 artikla; Portugal: 5 päivänä elokuuta 1989 annetun lakiasetuksen N:o 245/89 1 artiklan 1 kohta.

⁽³⁾ Koskee esim. Belgiaa, Viroa, Saksaa, Liettuaa, Maltaa, Alankomaita, Itävaltaa, Slovakiaa, Suomea ja Portugalia.

⁽⁴⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen XII artiklan 2 osaston a alakohta.

⁽⁵⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen XVII artikla.

⁽⁶⁾ Ks. EKP:n perussäännön 23 artiklan ensimmäinen ja neljäs luettelakohta.

⁽⁷⁾ Ks. EKP:n perussäännön 31.1 artikla.

⁽⁸⁾ Ks. EKP:n perussäännön 30.5 artikla.

⁽⁹⁾ Ks. IMF:n sopimusartiklojen XVII artiklan 3 osasto.

⁽¹⁰⁾ EKP:n osalta on myös otettava huomioon tehtävät, jotka sille on annettu luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetulla asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

riippumattomuutta, josta on säädetty erityisesti EUT-sopimuksen 130 artiklassa ja EKPJ:n perussäännön 7 artiklassa. Unionin oikeuden mukaisella riippumattomuusperiaatteella EKP:tä pyritään suojaamaan poliittiselta painostukselta, jotta se voi tehokkaasti pyrkiä tavoitteisiinsa ja hoitaa tehtäviään käyttämällä sille unionin oikeudessa annettuja erityisiä toimivaltuuksia ⁽¹⁾.

- 2.1.2 EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohta ei voi rajoittaa eurojärjestelmän riippumattomuutta. Jotta ehdotettu päätös olisi aiheellinen EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa mielessä, päätöksessä on varmistettava, että eurojärjestelmä voi hoitaa tehtäviään riippumattomasti sinä aikana kun etsitään sopivaa mallia euroalueen yhtenäiselle ulkoiselle edustukselle IMF:ssä. Vaikka eurojärjestelmän riippumattomuuden suojaamat tavoitteet, tehtävät ja toimivaltuudet kehittyvät jatkuvasti, kuvataan niistä jäljempänä keskeisimmät.
- 2.1.3 Eurojärjestelmän ensisijainen tavoite on pitää yllä hintatason vakautta (EUT-sopimuksen 127 artiklan 1 kohdan ja EKPJ:n perussäännön 2 artiklan ensimmäiset virkkeet sekä EUT-sopimuksen 282 artiklan 2 kohdan toinen virke). Tähän tavoitteeseen liittyen eurojärjestelmälle on annettu vahva riippumattomuus: EUT-sopimuksen vaatimus keskuspankin riippumattomuudesta kuvastaa yleistä näkemystä, jonka mukaan ensisijaisesta hintavakauden tavoitteesta pystyy parhaiten huolehtimaan täysin riippumaton laitos, jonka toimivalta on tarkasti määritelty ⁽²⁾. EUT-sopimuksen 282 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaan eurojärjestelmä harjoittaa unionin rahapolitiikkaa. EUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 282 artiklan 1 kohdassa termiä "rahapolitiikka" ei voi tulkita suppeasti ja teknisesti niin, että sillä tarkoitettaisiin ainoastaan EUT-sopimuksen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettua eurojärjestelmän perustehtävää. Tällainen suppea lähestymistapa ei ole perusteltu eikä tällaiseen tulkintaan ole tarkoituksella pyritty. EKP ymmärtää "rahapolitiikka"-termin siten, että se vastaa EUT-sopimuksen kolmannen osan VIII osaston 2 luvun otsikkoon ja että se näin ollen kattaa kaikki EUT-sopimuksessa ja erityisesti sen 127 ja 128 artiklassa täsmennetyt euroon liittyvät erityiset toimivaltuudet ⁽³⁾.
- 2.1.4 Eurojärjestelmälle on myös annettu toissijaisia tavoitteita: Eurojärjestelmä tukee yleistä talouspolitiikkaa unionissa myötävaikuttaakseen EU-sopimuksen 3 artiklassa määriteltyjen unionin tavoitteiden saavuttamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hintatason vakauden tavoitteen toteuttamista (ks. myös EUT-sopimuksen 127 artiklan toinen virke, EUT-sopimuksen 282 artiklan kolmas virke sekä EKPJ:n perussäännön 2 artikla). EU-sopimuksen 3 artiklassa vahvistetut tavoitteet on täsmennetty EUT-sopimuksen 119–127 artiklassa.
- 2.1.5 Tämän lisäksi eurojärjestelmä myötävaikuttaa EUT-sopimuksen 127 artiklan 5 kohdan mukaan luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen. Sen tavoitteena on luottolaitosten turvallisuuden ja vakauden varmistaminen suorittamalla niitä luottolaitosten valvontaan liittyviä erityistehtäviä, jotka neuvosto on EUT-sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla antanut EKP:lle. EKP on marraskuusta 2014 hoitanut näitä tehtäviä EKP:stä ja kansallisista toimivaltaisista viranomaisista koostuvan yhteisen valvontamekanismin (YVM) puitteissa. Näitä tehtäviä hoitaessaan EKP:llä on myös salassapitovelvollisuuksia ⁽⁴⁾ ja se on velvollinen toimimaan riippumattomasti asetuksen (EU) N:o 1024/2013 19 artiklan mukaisesti.

2.2 EKP:n asema tarkkailijana IMF:ssä

- 2.2.1 EKP:llä on kansainvälinen oikeushenkilö, toisin kuin muut EU-sopimuksen 13 artiklan 1 kohdassa luetellut unionin toimielimet ⁽⁵⁾. EKPJ:n perussäännön 6.1 ja 6.2 artiklan mukaan EKP päättää, miten EKPJ on edustettuna EKPJ:lle uskottuja tehtäviä koskevassa kansainvälisessä yhteistyössä ja miten EKP ja sen suostumuksella kansalliset keskuspankit voivat osallistua kansainvälisten rahalaitosten toimintaan. EKPJ:n perussäännön 6.3 artiklan mukaan nämä määräykset eivät rajoita neuvoston EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymiä aiheellisia toimenpiteitä euroalueen yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä rahoituslaitoksissa ja -konferensseissa.

⁽¹⁾ Ks. tuomion kohta 134 *Euroopan yhteisöjen komissio v. Euroopan keskuspankki*, C-11/00, ECLI:EU:C:2003:395.

⁽²⁾ Ks. EKP:n vuoden 2014 lähentymisraportin luvussa 2.2.3 olevan "Toiminnallinen riippumattomuus" -osion ensimmäinen kohta.

⁽³⁾ EUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevan termin "rahapolitiikka" tulkinnasta ks. lausunnon CON/2003/20 9 kohta. Koska EKPJ:n perussääntö on perussopimusten erottamaton osa (EU-sopimuksen 51 artikla), "rahapolitiikka"-termi viittaa myös EKPJ:n perussäännössä oleviin rahapolitiikkaa koskeviin määräyksiin.

⁽⁴⁾ Ks. asetuksen (EU) N:o 1024/2013 27 artikla.

⁽⁵⁾ Ks. EUT-sopimuksen 282 artiklan 3 kohta, EKPJ:n perussäännön 9.1 artikla ja asetuksen (EU) N:o 1024/2013 8 artikla. EKP:n kansainvälisen oikeushenkilöllisyyden ulottuvuus määräytyy EKP:n tehtävien ja perussopimusten sovellettavien määräysten mukaisesti. Näin ollen EKP:n on EKPJ:lle uskottuja tehtäviä koskevan kansainvälisen yhteistyön tapauksessa EKPJ:n perussäännön 6.1 ja 6.2 artiklan mukaisesti päätettävä, miten EKPJ on edustettuna sekä miten EKP ja sen suostumuksella kansalliset keskuspankit voivat osallistua kansainvälisten rahalaitosten toimintaan. EKPJ:n perussäännön 6.3 artiklan mukaan nämä määräykset eivät rajoita neuvoston EUT-sopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymiä aiheellisia toimenpiteitä euroalueen yhtenäisen edustuksen varmistamiseksi kansainvälisissä rahoituslaitoksissa ja -konferensseissa.

EKP:llä tulisi tulevaisuudessaakin olla tärkeä rooli euroalueen edustamisessa IMF:ssä; EKP:n roolin tulisi heijastaa sitä tosiasiaa, että eurojärjestelmä käyttää riippumattomasti sille EUT-sopimuksessa ja perussäännössä annettuja erityisiä toimivaltuuksia ja että EKP hoitaa riippumattomasti sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annettuja toimivaltuuksia. Tästä syystä EKP:n rooliin eurojärjestelmän edustajana on vähintään sisällyttävä ne oikeudet, jotka sillä nykyään on tarkkailijana IMF:ssä, eli oikeus kommentoida ja toimittaa kirjallisia kantoja IMF:n elimille. Tätä roolia olisi mahdollisesti laajennettava, jos eurojärjestelmän yhtenäisen ulkoisen edustuksen järjestäminen johtaa euroalueen oikeuksien vahvistumiseen IMF:ssä. Tätä taustaa vasten EKP katsoo, että euroalueen yhtenäistä edustusta IMF:ssä koskeva tavoite on saavutettavissa vain kunnioittamalla täysimääräisesti niiden erityisten toimivaltuuksien vaikutuksia, joita EKP käyttää riippumattomasti ulkoisen edustuksen alalla. Euroalueen näkemykset ja kannat olisi koordinoitava huolellisesti ja ne olisi ilmaistava siten, että eurojärjestelmän ääni kuuluu yhtenäisenä. Yhteinen edustus on kuitenkin järjestettävä siten, että otetaan täysimääräisesti huomioon toimivallan jakautuminen unionin toimielinten välillä ja kunkin toimielimen mandaatti sekä perussopimuksen mukainen riippumattomuuden suoja, jonka tarkoituksena on suojata eurojärjestelmää kaikenlaiselta poliittiselta painostukselta, jotta se voi tehokkaasti toteuttaa sen tehtäväkohtaisia tavoitteita.

2.2.2 Edellä todetun mukaisesti yhteisen edustuksen toteutuksessa toimielinten vilpittömän yhteistyön periaatetta on kunnioitettava täysimääräisesti (EU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohta). Tästä syystä EKP lähtee siitä, että komission ja neuvoston myötävaikutus euroalueen yhteistä edustusta koskevan tavoitteen saavuttamiseen tulee olemaan sopusoinnussa eurojärjestelmän mandaatin ja toimivaltuuksien kanssa. EKP olettaa, että tällaisessa yhteisessä edustuksessa kunnioitetaan pitkäaikaista käytäntöä, jonka mukaan keskuspankit osallistuvat tiiviisti euroalueen yhteisten kantojen muotoiluun IMF:n päätöksentekoprosesseissa ja eurojärjestelmän kansalliset keskuspankit osallistuvat näihin prosesseihin sen asiantuntemuksen johdosta, joka niillä on IMF:n toiminta-alueella.

2.2.3 EKP on tällä hetkellä pysyvästi edustettuna kahdessa IMF:n elimessä. EKP:n puheenjohtaja on tarkkailijana Kansainvälisessä valuutta- ja rahoituskomiteassa. Lisäksi EKP:llä on tarkkailijan asema IMF:n johtokunnassa sen mandaattiin kuuluvissa keskusteluissa⁽¹⁾. EKP:llä on mahdollisuus lähettää tarkkailija IMF:n johtokunnan kokouksiin erityisesti kun seuraavat asiat ovat keskustelun kohteena: a) eurojärjestelmän politiikat IV artiklan mukaisten jäsenvaltioiden konsultaatioiden yhteydessä, b) yksittäisten euroalueen jäsenten politiikkojen valvonta IV artiklan mukaisesti, c) eurojärjestelmän rooli kansainvälisessä valuuttajärjestelmässä, d) raportti maailmantalouden näkymistä (World Economic Outlook), e) maailmanlaajuinen rahoitusvakausraportti (Global Financial Stability Report) ja f) maailmatalouden ja markkinoiden kehitys. Lisäksi EKP:llä on mahdollisuus lähettää tarkkailija IMF:n johtokunnan kokouksiin aina, kun asialistalla on asioita, jotka ovat EKP:n ja IMF:n käsityksen mukaan molempien mandaattien toteuttamisen intressissä. Käytännössä EKP:n tarkkailija-asema merkitsee sitä, että EKP:n edustajalla on puheenjohtajan suostumuksella oikeus esittää näkemyksiään IMF:n johtokunnalle asioissa, joiden käsittelyyn EKP on kutsuttu. Ainoastaan IMF:n jäsenillä on oikeus esittää näkemyksiään ja osallistua päätöksentekoon kaikissa IMF:n elimissä esillä olevissa asioissa.

2.3 Tekniset huomautukset ja muutosehdotukset

Niiltä osin kuin EKP suosittaa ehdotettua päätöstä muutettavaksi, tarkat muutosehdotukset perusteluineen on esitetty erillisessä teknisessä työasiakirjassa. Tekninen työasiakirja on tämän lausunnon liitteenä ja saatavilla EKP:n verkkosivuilla englanninkielisenä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 6 päivänä huhtikuuta 2016.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Päätös N:o 12925-(03/1), annettu 27 päivänä joulukuuta 2002, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksillä N:o 13414-(05/01), annettu 23 päivänä joulukuuta 2004, 13612-(05/108), annettu 22 päivänä joulukuuta 2005 ja 14517-(10/1), annettu 5 päivänä tammikuuta 2010.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

15. kesäkuuta 2016

(2016/C 216/02)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,1230	CAD	Kanadan dollaria	1,4438
JPY	Japanin jeniä	119,29	HKD	Hongkongin dollaria	8,7162
DKK	Tanskan kruunua	7,4356	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,5974
GBP	Englannin puntaa	0,79158	SGD	Singaporen dollaria	1,5215
SEK	Ruotsin kruunua	9,3540	KRW	Etelä-Korean wonia	1 316,08
CHF	Sveitsin frangia	1,0817	ZAR	Etelä-Afrikan randia	17,1016
ISK	Islannin kruunua		CNY	Kiinan juan renminbiä	7,3905
NOK	Norjan kruunua	9,3415	HRK	Kroatian kunaa	7,5278
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	IDR	Indonesian rupiaa	15 010,63
CZK	Tšekin korunaa	27,073	MYR	Malesian ringgitiä	4,6054
HUF	Unkarin forinttia	313,86	PHP	Filippiinien pesoa	52,032
PLN	Puolan zlotya	4,4119	RUB	Venäjän ruplaa	73,7390
RON	Romanian leuta	4,5358	THB	Thaimaan bahtia	39,602
TRY	Turkin liiraa	3,2905	BRL	Brasilian realia	3,8945
AUD	Australian dollaria	1,5188	MXN	Meksikon pesoa	21,1993
			INR	Intian rupiaa	75,3670

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY (kaasudirektiivin) 10 artiklan 2 kohdan nojalla annettu Irlannin hallituksen ilmoitus yrityksen Gas Networks Ireland nimeämisestä siirtoverkonhaltijaksi Irlannissa

(2016/C 216/03)

Sen jälkeen kun Gas Networks Ireland sertifioitiin omistajuudeltaan eriytetyksi siirtoverkonhaltijaksi (kaasudirektiivin 9 artikla), Commission for Energy Regulation (CER), joka on Irlannin kansallinen sääntelyviranomainen, ilmoitti komissiolle kyseisen yrityksen virallisesta hyväksymisestä ja nimeämisestä kaasudirektiivin 10 artiklan mukaisesti toimivaksi siirtoverkonhaltijaksi.

Lisätietoja on saatavilla seuraavasta osoitteesta:

<http://www.cer.ie/> (Viitenro: CER/16/113)

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

EFTAN TUOMIOISTUIN

EFTAn valvontaviranomaisen 23 päivänä lokakuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne

(Asia E-25/15)

(2016/C 216/04)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, 1040 Bryssel, Belgia, asiamiehinään Carsten Zatschler, Markus Schneider ja Clémence Perrin, nosti 23 päivänä lokakuuta 2015 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Islantia vastaan.

EFTAn valvontaviranomainen on pyytänyt EFTAn tuomioistuinta

1. toteamaan, että koska Islanti ei ole toteuttanut säädettyssä määräajassa kaikkia tarvittavia toimia periäkseen tuensaa-jilta takaisin valtiontukea, joka on Islannin pääomasijoitusten kannustinjärjestelmästä 8 päivänä lokakuuta 2014 annetun EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen N:o 404/14/KOL 2–5 artiklassa todettu ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi, ja koska se ei ole peruuttanut säädettyssä määräajassa kyseisen päätöksen 7 artiklan kolmannessa virkkeessä tarkoitettuja mahdollisesti jäljellä olevia maksuja ja koska se ei ole toimittanut säädettyssä määräajassa EFTAn valvontaviranomaiselle kaikkia kyseisen päätöksen 8 artiklassa lueteltuja tietoja, Islanti on laiminlyönyt valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 14 artiklan 3 kohdan ja päätöksen N:o 404/14/KOL 6–8 artiklan mukaiset velvoitteensa.
2. määräämään Islannin maksamaan kustannukset.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- EFTAn valvontaviranomainen toteaa, että Islanti on laiminlyönyt Islannin pääomasijoitusten kannustinjärjestelmästä 8 päivänä lokakuuta 2014 annetun valvontaviranomaisen päätöksen N:o 404/14/KOL, jäljempänä 'takaisinperintä-päätös' tai "päätös", mukaiset velvoitteensa.
- EFTAn valvontaviranomaisen mukaan valvontaviranomainen totesi takaisinperintäpäätöksessä muun muassa, että vii-teen investointisopimukseen, jotka Islanti oli tehnyt yritysten kanssa, liittyi uutta valtiontukea, joka ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan
- EFTAn valvontaviranomaisen mukaan Islanti veloitetaan takaisinperintäpäätöksen 6 artiklalla toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet päätöksen 2–5 artiklassa tarkoitetun sääntöjenvastaisen valtiontuen perimiseksi takaisin tuensaaajilta.
- EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että Islannille asetetaan takaisinperintäpäätöksen 7 artiklan kolmannessa virk-keessä velvoite peruuttaa kaikki jäljellä olevat tukimaksut päätöksen tiedoksiantopäivästä eli 8 päivästä lokakuuta 2014 lähtien.
- EFTAn valvontaviranomainen toteaa lisäksi, että takaisinperintäpäätöksen 8 artiklan mukaan Islannilla oli velvoite toimittaa valvontaviranomaiselle mainitussa artiklassa luetellut tiedot 9 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

EFTAn valvontaviranomaisen 16 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne**(Asia E-30/15)**

(2016/C 216/05)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, 1040 Bryssel, Belgia, asiamiehinään Carsten Zatschler, Clémence Perrin ja Marlene Lie Hakkebo, nosti 16 päivänä joulukuuta 2015 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Islantia vastaan.

EFTAn valvontaviranomainen on pyytänyt EFTAn tuomioistuinta

1. toteamaan, että Islanti on laiminlyönyt Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä II olevan XIII luvun 15q kohdassa tarkoitetun säädöksen (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/62/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse väärennetyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun), sellaisena kuin se on mukautettuna sopimuksen pöytäkirjalla 1, sekä ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetun määräajan kuluessa tai joka tapauksessa jättäessään ilmoittamatta kyseisistä toimenpiteistä EFTAn valvontaviranomaiselle;
2. velvoittamaan Islannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- Kanteessa todetaan, että Islanti ei ole noudattanut 14 päivään maaliskuuta 2015 mennessä EFTAn valvontaviranomaisen 14 päivänä tammikuuta 2015 antamaa perusteltua lausuntoa. Lausunto koskee sitä, että Islanti ei ole saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XIII luvun 15q kohdassa tarkoitettua, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse väärennetyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun 8 päivänä kesäkuuta 2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/62/EU, jäljempänä 'säädös', sellaisena kuin se on mukautettuna kyseisen sopimuksen pöytäkirjalla 1.
- EFTAn valvontaviranomainen toteaa, että Islanti on laiminlyönyt säädöksen ja ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetussa määräajassa.

EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne**(Asia E-31/15)**

(2016/C 216/06)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, 1040 Bryssel, Belgia asiamiehinään Carsten Zatschler, Øyvind Bø ja Íris Ísberg, nosti 17 päivänä joulukuuta 2015 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Islantia vastaan.

EFTAn valvontaviranomainen on pyytänyt EFTAn tuomioistuinta

1. toteamaan, että Islanti on laiminlyönyt Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XVII olevassa 9f kohdassa tarkoitetun säädöksen (*Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/77/EU, annettu 27 päivänä syyskuuta 2011, tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta*), sellaisena kuin se on mukautettuna sopimuksen pöytäkirjalla 1, sekä ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetun määräajan kuluessa tai joka tapauksessa jättäessään ilmoittamatta kyseisistä toimenpiteistä EFTAn valvontaviranomaiselle;
2. velvoittamaan Islannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- Kanteessa todetaan, että Islanti ei ole noudattanut 8 päivään kesäkuuta 2015 mennessä EFTAn valvontaviranomaisen 8 päivänä huhtikuuta 2015 antamaa perusteltua lausuntoa. Lausunto koskee sitä, että Islanti ei ole saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään ETA-sopimuksen liitteessä XVII olevassa 9f kohdassa tarkoitettua, *tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta annetun direktiivin 2006/116/EY muuttamisesta 27 päivänä syyskuuta 2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/77/EU, jäljempänä 'säädös'*, sellaisena kuin se on mukautettuna ETA-sopimuksen pöytäkirjalla 1.
- EFTAn valvontaviranomainen toteaa, että Islanti on laiminlyönyt säädöksen ja ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetussa määräajassa.

EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Liechtensteinin ruhtinaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia E-32/15)

(2016/C 216/07)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, 1040 Bryssel, Belgia, asiamiehinään Carsten Zatschler, Øyvind Bø ja Marlene Lie Hakkebo, nosti 17 päivänä joulukuuta 2015 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Liechtensteinin ruhtinaskuntaa vastaan.

EFTAn valvontaviranomainen on pyytänyt EFTAn tuomioistuinta

1. toteamaan, että Liechtensteinin ruhtinaskunta on laiminlyönyt seuraavien Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä VIII olevassa 24 f kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaiset velvoitteensa:

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/126/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, ajokorteista
- komission direktiivi 2011/94/EU, annettu 28 päivänä marraskuuta 2011, ajokorteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta
- komission direktiivi 2012/36/EU, annettu 19 päivänä marraskuuta 2012, ajokorteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta,

sellaisena kuin ne ovat mukautettuina sopimuksen pöytäkirjalla 1, sekä ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädösten täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetun määräajan kuluessa, ja joka tapauksessa jättäessään ilmoittamatta kyseisistä toimenpiteistä EFTAn valvontaviranomaiselle;

2. velvoittamaan Liechtensteinin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- Kanteessa todetaan, ettei Liechtensteinin ruhtinaskunta ole noudattanut 24 päivään elokuuta 2015 mennessä EFTAn valvontaviranomaisen 24 päivänä kesäkuuta 2015 antamaa perusteltua lausuntoa, joka koskee sitä, ettei Liechtenstein ole saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä VIII olevassa 24 f kohdassa tarkoitettua ajokorteista 20 päivänä joulukuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/126/EY,

ajokorteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta 28 päivänä marraskuuta 2011 annettua komission direktiiviä 2011/94/EU ja

ajokorteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY muuttamisesta 19 päivänä marraskuuta 2012 annettua komission direktiiviä 2012/36/EU, jäljempänä 'säädökset', sellaisina kuin ne ovat mukautettuina Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen pöytäkirjalla 1.

- EFTAn valvontaviranomainen toteaa, että Liechtenstein on laiminlyönyt ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädösten täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetussa määräajassa.

EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne**(Asia E-33/15)**

(2016/C 216/08)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, 1040 Bryssel, Belgia, asiamiehinään Carsten Zatschler, Clémence Perrin ja Íris Ísberg, nosti 17 päivänä joulukuuta 2015 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Islantia vastaan.

EFTAn valvontaviranomainen on pyytänyt EFTAn tuomioistuinta

1. toteamaan, että Islanti on laiminlyönyt Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä II olevan XIII luvun 15q kohdassa tarkoitetun säädöksen (*Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/26/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta lääketurvatoiminnan osalta*), sellaisena kuin se on mukautettuna sopimukseen sopimuksen pöytäkirjalla 1, sekä ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetun määräajan kuluessa tai joka tapauksessa jättäessään ilmoittamatta kyseisistä toimenpiteistä EFTAn valvontaviranomaiselle;
2. määräämään Islannin maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- Tämä EFTAn valvontaviranomaisen hakemus koskee sitä, että Islanti ei ole noudattanut 14 päivään maaliskuuta 2015 mennessä EFTAn valvontaviranomaisen 14 päivänä tammikuuta 2015 antamaa perusteltua lausuntoa. Lausunto koskee sitä, että Islanti ei ole saattanut osaksi kansallista oikeusjärjestystä ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XIII luvun 15q kohdassa tarkoitettua, (*direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta lääketurvatoiminnan osalta 25 päivänä lokakuuta 2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2012/26/EU*), jäljempänä 'säädös', sellaisena kuin se on mukautettuna ETA-sopimukseen sopimuksen pöytäkirjalla 1.
- EFTAn valvontaviranomainen toteaa, että Islanti on laiminlyönyt säädöksen ja ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetussa määräajassa.

EFTAn valvontaviranomaisen 17 päivänä joulukuuta 2015 Islantia vastaan nostama kanne**(Asia E-34/15)**

(2016/C 216/09)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, 1040 Bryssel, Belgia, asiamiehinään Carsten Zatschler, Øvind Bø ja Íris Ísberg, nosti 17 päivänä joulukuuta 2015 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Islantia vastaan.

EFTAn valvontaviranomainen on pyytänyt EFTAn tuomioistuinta:

1. toteamaan, että Islanti on laiminlyönyt Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä II olevassa XXIV luvun 1 a kohdassa tarkoitetun säädöksen (komission direktiivi 2012/46/EU, annettu 6 päivänä joulukuuta 2012, liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY muuttamisesta), sellaisena kuin se on mukautettuna sopimuksen pöytäkirjalla 1, sekä ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetun määräajan kuluessa tai joka tapauksessa jättäessään ilmoittamatta kyseisistä toimenpiteistä EFTAn valvontaviranomaiselle;
2. velvoittamaan Islannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- Kanteessa todetaan, että Islanti ei ole noudattanut 13 päivään heinäkuuta 2015 mennessä EFTAn valvontaviranomaisen 13 päivänä toukokuuta 2015 antamaa perusteltua lausuntoa, joka koskee sitä, että Islanti ei ole saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XXIV luvun 1 a kohdassa tarkoitettua, liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY muuttamisesta 6 päivänä joulukuuta 2012 annettua komission direktiiviä 2012/46/EU, jäljempänä 'säädös', sellaisena kuin se on mukautettuna tämän sopimuksen pöytäkirjalla 1.
- EFTAn valvontaviranomainen toteaa, että Islanti on laiminlyönyt säädöksen ja ETA-sopimuksen 7 artiklan mukaiset velvoitteensa jättäessään hyväksymättä säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet asetetussa määräajassa.

EFTAn valvontaviranomaisen 22 päivänä joulukuuta 2015 Norjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia E-35/15)**

(2016/C 216/10)

EFTAn valvontaviranomainen, Rue Belliard 35, 1040 Bryssel, Belgia, asiamiehinään Carsten Zatschler, Markus Schneider ja Øyvind Bø, nosti 22 päivänä joulukuuta 2015 EFTAn tuomioistuimessa kanteen Norjan kuningaskuntaa vastaan.

EFTAn valvontaviranomainen on pyytänyt EFTAn tuomioistuinta

1. toteamaan, että Norjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XIII olevassa 56 i kohdassa tarkoitetun säädöksen (*Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa*) mukaiset velvoitteensa asetetussa määräajassa
 - a. jättäessään laatimatta ja panematta täytäntöön kunkin Norjan sataman osalta asianmukaisen jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelman direktiivin 2000/59/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti,
 - b. jättäessään arvioimatta ja hyväksymättä kunkin Norjan sataman osalta jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelmat, valvomatta niiden täytäntöönpanoa ja huolehtimatta siitä, että ne hyväksytetään uudelleen vähintään joka kolmas vuosi direktiivin 2000/59/EY 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja
 - c. jättäessään takaamatta, että kussakin Norjan satamassa on käytettävissä asianmukaiset jätteen vastaanottolaitteet, jotka vastaavat satamaa yleensä käyttävien alusten tarpeita aiheuttamatta niille kohtuutonta viivästystä direktiivin 2000/59/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
2. velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeusperusta ja taustatiedot sekä kanteen tueksi esitetyt oikeusseikkoja koskevat väitteet:

- EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että Norjan kuningaskunta ei ole noudattanut määräajassa direktiivin 2000/59/EY, jäljempänä 'direktiivi' tai "satamien vastaanottolaitteita koskeva direktiivi", mukaisia meriympäristön suojelun keskeisiä velvoitteita.
- Jotta voitaisiin vähentää aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien päästämistä mereen, direktiivissä edellytetään ETA-valtioiden varmistavan, että kaikissa niiden satamissa on saatavilla asianmukaiset jätteen vastaanottolaitteet, jotka pystyvät ottamaan vastaan aluksella syntyvää jätettä ja lastijäämiä, ja laativan ja panevan täytäntöön jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelman kullekin satamalle.
- Norjan viranomaiset ilmoittivat EFTAn valvontaviranomaiselle 23 päivänä lokakuuta 2007, että satamien vastaanottolaitteita koskeva direktiivi oli saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- Euroopan meriturvallisuusvirasto teki EFTAn valvontaviranomaisen pyynnöstä tarkastuksen ja toimitti 28 päivänä syyskuuta 2010 kertomuksen, jossa esitettiin muun muassa Norjan puutteet direktiivin noudattamisessa.
- EFTAn valvontaviranomainen antoi 10 päivänä heinäkuuta 2013 perustellun lausunnon, jossa todettiin, että Norja oli laiminlyönyt muun muassa direktiivin 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaiset velvoitteensa. Norjaa kehoitettiin toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet perustellun lausunnon noudattamiseksi viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2013.
- EFTAn valvontaviranomainen toteaa, että Norja laiminlöi velvoitteensa jättäessään i) laatimatta ja panematta täytäntöön kunkin Norjan sataman osalta asianmukaisen jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelman direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ii) arvioimatta ja hyväksymättä jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelmat, valvomatta niiden täytäntöönpanoa ja huolehtimatta siitä, että ne hyväksytetään uudelleen vähintään joka kolmas vuosi direktiivin 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja iii) takaamatta, että satamissa on käytettävissä asianmukaiset jätteen vastaanottolaitteet direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia M.8070 – Bancopopular-e / Assets of Barclays Bank)

Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2016/C 216/11)

1. Komissio vastaanotti 9. kesäkuuta 2016 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Bancopopular-e SA ("E-Com" tai "ostaja") hankkii sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yksinomaisen määräysvallan ostamalla yritykseltä Barclays Bank PLC ("Barclays" tai "myyjä") sen maksukorttiliiketoiminnan Espanjassa ja Portugalissa ("kohde").
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
 - E-Com tarjoaa maksukorttien myöntämiseen liittyviä palveluja Espanjassa. Se harjoittaa pienimuotoisemmin myös vakuutusedustuspalveluja ja vakuutustuotteiden jakelua Espanjan markkinoilla. E-Com on yhteisyritys, joka on Banco Popularin ja eräiden yrityksen Verde Partners Inc. hallinnoimien siihen sidoksissa olevien rahastojen yhteisessä määräysvallassa.
 - Kohde käsittää Barclaysin luottokorttiliiketoiminnan Portugalissa ja Espanjassa. Siihen kuuluu kuluttajaluottotilien, -luottokorttien, -luottokorttituotteiden ja -luottokorttimaksutuotteiden tarjoaminen, markkinointi ja niihin liittyvät palvelut sekä kuluttajaluottokorttilainaus. Kohde toimii hyvin pienimuotoisesti myös vakuutuspalvelujen jakelumarkkinoilla Espanjassa ja Portugalissa.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla ⁽²⁾.
4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolle 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä M.8070 – Bancopopular-e / Assets of Barclays Bank seuraavaan osoitteeseen:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 366, 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI